

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר במדבר
פרשת קורח

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

לד העדה: ויניחו אתו במשמר
כי לא פרש מה-יעשה לו:
לה ויאמר יהוה אל-משה
מות יומת האיש רגום אתו
באבנים כל-העדה מחוץ
למחנה: ויצאו אתו כל-
העדה אל-מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים וימת
כאשר צוה יהוה את-משה:

מפטיר
לז ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
לח דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על-
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו
על-ציצת הכנף פתיל תכלת:
לט והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את-כל-מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא-תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר-אתם זנים אחריהם:
מ למען תזכרו ועשיתם את-
כל-מצותי והייתם קדשים
מא לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

קרח
טז ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת ס
בן-לוי ורתן ואבירם בני
אליאב ואון בן-פלת בני

ב ראובן: ויקמו לפני משה
ואנשים מבני-ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה קראי
ג מועד אנשי-שם: ויקהלו
על-משה ועל-אהרן ויאמרו
אלהם רב-לכם כי כל-העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה
ומדוע תתנשאו על-קהל
ד יהוה: וישמע משה ויפל על-
ה פניו: וידבר אל-קרח ואל-כל-
עדתו לאמר בקר וידע יהוה
את-אשר-לו ואת-הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר-
ו בן יקריב אליו: זאת עשו קחו-
לכם מחתות קרח וכל-עדתו:
ז ותנו בהן אש ושימו עליהן |
קטרת לפני יהוה מחר והיה
האיש אשר-יבחר יהוה הוא
הקדוש רב-לכם בני לוי:
ח ויאמר משה אל-קרח שמעו-
ט נא בני לוי: המעט מכם כי-
הבדיל אלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את-עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני העדה
י לשרתם: ויקרב אתה ואת-כל-
אחיה בני-לוי אתך ובקשתם
יא גם-כהנה: לכן אתה וכל-
עדתך הנעדים על-יהוה
ואהרן מה-הוא כי תלוננו עליו:

תליו

יב וישלח משה לקרא לדתן
ולאבירם בני אליאב ויאמרו
יג לא נעלה: המעט כי העליתנו
מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי-תשתרר
יד עלינו גם-השתרר: אף לא
אל-ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן-לנו נחלת שדה
וכרם העיני האנשים ההם
טו תנקר לא נעלה: ויחר למשה
מאד ויאמר אל-יהוה אל-תפן
אל-מנחתם לא חמור אחד
מהם נשאתי ולא הרעתי את-
טז אחד מהם: ויאמר משה אל-
קרח אתה וכל-עדתך היו לפני
יהוה אתה והם ואהרן מחר:
יז ויקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה ואהרן
יח איש מחתתו: ויקחו איש
מחתתו ויתנו עליהם אש
וישימו עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
יט ויקהל עליהם קרח את-כל-
העדה אל-פתח אהל מועד
וירא כבוד-יהוה אל-כל-
העדה:
שלושי
כ וידבר יהוה אל-משה
כא ואל-אהרן לאמר: הברלו

גומעה: 34. ויניחו - וכאלו אלו פילחבס אין לם אתפסר איש ינציניע לו: 35. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קתל יקתל אלרגול רגיומו אלו פיל חגאר גמיע גומעה מן ברא לל מחט: 36. ויעיאו - ואכרגו אלו גמיע גומעה אלא מן ברא לל מחט ורגמו אלו פיל חגאר ומאת כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 37. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קאיללא: 38. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון ויצנעו ליהון שראשיב עלא אטראף אתייבהון לאגיללהון ויגעלו עלא שראשיב טראף כיט סמווי: 39. והיה - ויכון ליכון לישראל ויתנצרו אלו ותדכרו אלא גמיע אווצייא אללה ותצנעו ליהון ולם תוהו ורא הדיס קלככון וורא מנצר עיונכון אלדי אינתו מנדגיין וראהון: 40. למען - לאגל תידכרו ותצנעו אלא גמיע אווצייא ותכוננו מקראסין לאלהכון: 41. אני - אנא אללה אלהכון אלדי אכרגת ליכון מן ארץ מצר ליאציר ליכון לל רב אנא אללה אלהכון:

קרח וגמיע גומעתו: 7. ותנו - וגעלו פיהון נאר וגעלו עליהון בכור קדאם אללה גודא ויכון אלרגול אלדי יסתכיר אללה הוא מקדאס כאפיה ליכון בנין לוי: 8. ויאמר - וקאל מוסה אלא קרח אסמעו הלאן בנין לוי: 9. המעט - אנכאן קליל מנכון אין פרק אילאה ישראל ליכון מן גומעית ישראל ליקריב ליכון אליה לתכדמו אלא כדמית מסכאן אללה ולתקאפו קדאם גומעה לכדמתהון: 10. ויקרב - וקרב אילאך ואלא גמיע אכוותך בנין לוי מעך ותטלבו איצא איומיה: 11. לכן - לאגלי דאליך אנתא וגמיע גומעתך אלמוועודין עלא אללה ואהרון איש הוא אין תצמרו עליה: 12. וישלח - ובעת מוסה לינאדי לדתן ולאבירם בנין אליאב וקאלו לם נטלע: 13. המעט - אנכאן <קליל אין> טלעתנא מן ארץ נקט חליב ועסל לתמוותנא פיל בר אין איתרווסת עלינא איצא אתרווס: 14. אף - איצא לם אלא אלארץ נקט חליב ועסל גיבתנא ועטית לינא ורתיה חקליה וכרם אנכאן עיון אלארגל הימא תקלע לם ניטלע: 15. ויחר - ושתאר למוסה גרא וקאל קדאם אללה לא תלתיפית אלא הדתהון לם חמאר ואחיד מנהון סכרת ולם אסית אלא ואחיד מנהון: 16. ויאמר - וקאל מוסה אלא קרח אנתא וגמיע גומעתך כונו קדאם אללה אנתא והימא ואהרון גידא: 17. וקחו - וכידו רגול מגמרתו ותגעלו עליהון בכור ותקרבו קדאם אללה רגול מגמרתו מיתין וכמסין מגמרה ואנתא ואהרון רגול מגמרתו: 18. ויקחו - ואכדו רגול מגמרתו וגעלו עליהון נאר וגעלו עליהון בכור וויקפו באב כימית מיעאר ומוסה ואהרון: 19. ויקהל - וגווק עליהון קרח אלא גמיע גומעה אלא באב כימית מיעאר ותגלא כרם אללה אלא גמיע גומעה: 20. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיללא: 21. הבדלו - אנפרקו מן

קרח - ויקח - ותכעם קורח איבין יצהר איבין קהת איבין לוי ורתן ואבירם אבנין אליאב ואון איבין פלת בנין ראובן: 2. ויקמו - וקאמו קדאם מוסה וארגל מן בנין ישראל מיתין וכמסין שורפאת גומעה מעוזמין מיעאר ארגל ציט: 3. ויקהלו - ותגווקו עלא מוסה ועלא <אהרון> וקאלו אליהון כאפיה ליכון אין גמיע גומעה כלהון מקדסין ופי מבינהון אללה ואליש תתכברו על גוק אללה: 4. וישמע - וסימיע מוסה ונטאב עלא וגהו: 5. וידבר - וכלם אלא קרח ואלא גמיע גומעתו קאיללא צביח ויעאריף אללה אלא אלדי לו ואלא אלמקדאס ויקריב אליה ואלא אלדי יסתכיר פי יקריב אליה: 6. זאת - האדי צנעו כידו ליכון מגאמיר

טז

קרח - ויקח - ותכעם קורח איבין יצהר איבין קהת איבין לוי ורתן ואבירם אבנין אליאב ואון איבין פלת בנין ראובן: 2. ויקמו - וקאמו קדאם מוסה וארגל מן בנין ישראל מיתין וכמסין שורפאת גומעה מעוזמין מיעאר ארגל ציט: 3. ויקהלו - ותגווקו עלא מוסה ועלא <אהרון> וקאלו אליהון כאפיה ליכון אין גמיע גומעה כלהון מקדסין ופי מבינהון אללה ואליש תתכברו על גוק אללה: 4. וישמע - וסימיע מוסה ונטאב עלא וגהו: 5. וידבר - וכלם אלא קרח ואלא גמיע גומעתו קאיללא צביח ויעאריף אללה אלא אלדי לו ואלא אלמקדאס ויקריב אליה ואלא אלדי יסתכיר פי יקריב אליה: 6. זאת - האדי צנעו כידו ליכון מגאמיר

טז

1. ויקח - וירב, וכן בד, כת"א (ואתפלג), וכפירוש רש"י: וזהו שתרנם אונקלוס ואתפלג. נחלק משאר העדה להחזיק במחלוקת. ג: ואתכצאם, כיתר התרגומים, וכתב מעל השורה: ואכד, וסחב - שני תרגומים מילויים של לקח. 3. ובתוכם ח' - ב: ופי מאכניהון אווקר אללה - ובתוכם כבוד ה'. ג: נור אללה - שכנת ה', כת"א (ובניהון שריא שכנתא דה'). 10. כהנה - בניגוד לתרגום כהן - כאדם, תרגם תרגומנו, וכן ב, את כהנה כתרנום רס"ג, איומיה, וכן ד החולק בעקבות רס"ג. 15. נשאתי - הייבתי לעבוד בלא תמורת או נגד רצוני. וכן בגד: צכרת. והנכון כתרנום. וכן תרגם

מלקט - מקושש או מלקט. וכן בהמשך הפרק. 34. פרש - וכן בד. ג: אתפסר או אתבין - נתפרש או התברר. 38. ציצית - גדילים, וכן בג. ד: שראריב - כנראה טעות במקום: שראשיב, גדילים, כפירוש רש"י: על שם הפתילים התלויים בה; וכפירוש רד"ק: ענף הכנף, מה שנשאר מן האריג שהוא נתלה בו, וקרא צצית... כי רוב חוט הצצית הן הענף. תכלת - וכן בד. ג: סמאוי ר"ל אורק צאחי מתל אלסמא - תכלת, רוצה לומר כחול בהיר כמו השמים. 39. תתורו - תידו = ב: תיתורו - תתעו. גד: תנדנו - תוננו. אחרי לבככם ואחרי עיניכם - אחרי הרהור לבכם ואחרי מראה עיניכם, וכן בגד, כת"א (בתר הרהור לבכון ובתר חיו עיניכון).

מתוך העדה הזאת ואכלה
כב אתם פרגע: ויפלו על-פניהם
ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל-
בשר האיש אחד יחטא ועל
כל-העדה תקצף:
כג וידבר יהוה אל-משה
כד לאמר: דבר אל-העדה לאמר
העלו מסביב למשכן-קרח
כה ונתן ואבירים: ויקם משה וילך
אל-דתן ואבירים וילכו אחרי
ו זקני ישראל: וידבר אל-העדה
לאמר סורו נא מעל אהלי
האנשים הרשעים האלה
ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-
כז תספו בכל-חטאתם: ויעלו
מעל משכן-קרח ונתן ואבירים
מסביב ודתן ואבירים יצאו
נצבים פתח אהליהם ונשיהם
כח ובניהם וטפם: ויאמר משה
בזאת תרעון כי-יהוה שלחני
לעשות את כל-המעשים
כט האלה כי-לא מלבי: אם-כמות
כל-האדם ימתון אלה ופקדת
כל-האדם יפקד עליהם לא
ל יהוה שלחני: ואם-בריאה
יברא יהוה ופעתה הארמה
את-פיה ובלעה אתם ואת-
כל-אשר להם וירדו חיים
שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את-יהוה:

לא ויהי ככלתו לדבר את כל-
הדברים האלה ותבקע
הארמה אשר תחתיהם:
לב ותפתח הארץ את-פיה ותבלע
אתם ואת-בתיהם ואת כל-
האדם אשר לקרח ואת כל-
לג הרכוש: וירדו הם וכל-אשר
להם חיים שאלה ותכס
עליהם הארץ ויאבדו מתוך
לד הקהל: וכל-ישראל אשר
סביבתיהם נסו לקלם כי
אמרו פן-תבלענו הארץ:
לה ואש יצאה מאת יהוה ותאכל
את החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת:
וזא וידבר יהוה אל-משה
ב לאמר: אמר אל-אלעזר בן-
אהרן הכהן וירם את-המחתת
מבין השרפה ואת-האש זרה-
ג הלאה כי קדשו: את מחתות
החטאים האלה בנפשתם
ועשו אתם רקעי פחים צפוי
למזבח כי-הקריבם לפני-יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני
ד ישראל: ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת אשר
הקריבו השרפים וירקעם
ה צפוי למזבח: וזכרון לבני
ישראל למען אשר לא-יקרב
איש זר אשר לא מזרע אהרן

הוא להקטיר קטרת לפני
יהוה ולא-יהיה כקרח וכעדתו
כאשר דבר יהוה ביד-משה לו:
ו וילנו כל-עדת בני-ישראל
ממחרת על-משה ועל-אהרן
לאמר אתם המתם את-עם
ז יהוה: ויהי בהקהל העדה על-
משה ועל-אהרן ויפנו אל-
אהל מועד והנה כסהו הענן
ח וירא כבוד יהוה: ויבא משה
ואהרן אל-פני אהל מועד:
ט רביעי וידבר יהוה אל-משה
י לאמר: הרמו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם פרגע
יא ויפלו על-פניהם: ויאמר משה
אל-אהרן קח את-המחתת
ותן-עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה אל-
העדה וכפר עליהם כי-יצא
הקצף מלפני יהוה החל הנגף:
יב ויקח אהרן כאשר | דבר משה
וירץ אל-תוך הקהל והנה
החל הנגף בעם ויתן את-
הקטרת ויכפר על-העם:
יג ויעמד בין-המתים ובין החיים
יד ותעצר המגפה: ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף
ושבע מאות מלבד המתים
טו על-דבר-קרח: וישב אהרן

יז

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. אמר - קול אלא אלעזר איבין אהרון אלכאדים וירפע אלא לימגאמיר מן בין אלחריקא ואלא אלנאר דאריך הללאן אין אתקדסו: 3. את - אלא מגאמיר כאטיין הדולי פי אנפסהון ויצנעו ליהון רקאייק אספאייח לטך לל מדבח אין קרבוהון קדאם אללה ותקדסו ויכונו לל אייה לבנין ישראל: 4. ויקח - ואכד אלעזר אלכאדים אלא מגאמיר נחאס אלדי קראבו אלמחרוקין ורקוהון לטך אלמדבח: 5. זכרון - דכראן לבנין ישראל לאגל אלדי לם יקרב רגול גאריב אלדי לם מן נסל אהרון הוא ליבכיר בכור קדאם אללה ולם יכון כיקורח וכי גומעתו כאלדי כלם אללה פי יד מוסה לו:
6. וילנו - ותצמדו גמיע גומעית בנין ישראל מן תאני יום עלא מוסה ועלא אהרון קאיילא אנתו סבאבתו לתקתלו אלא קום אללה: 7. ויהי - וכאן פי תגוויק אלגומעה עלא מוסה ועלא אהרון ולתפתו אלא כימית מיעאד והוודא גטא גומאם ותגלא כראם אללה: 8. ויבא - ואיגא מוסה ואהרון אלא קדאם כימית מיעאד: 9. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 10. הרמו - אנפירקו מן וצט גומעא האדי ואפני ליהון כי לחצא ונטבו עלא וגהון: 11. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון כוד אלא אלמגמרא וגעל עליהא נאר מן עלא אלמדבח וגעל בכור וואדי ביל עגליה אלא אלגומעה וגפיר עליהון אין כרג צכט מן קדאם אללה בידי אלמות: 12. ויקח - ואכד אהרון כאלדי כלם מוסה ורגד אלא וצט אלגוק והוודא בידי אלמות פיל קום וגעל אלא אלבכור וסתגפר עלא אלקום: 13. ויעמד - ווקיף בין אלמאייתין ובין טייבין ונמנעית אלצרביה: 14. ויהיו - וכאנו אלמאתו פיל צרביה ארבתעטר אלף וסבע מייה מן גיר אלמאתו עלא סבאב קרח: 15. וישב -

וצט אלגומעה האדי ואפני ליהון כילחדא: 22. ויפלו - ונטבו עלא וגהון וקאלו טאייק אילאה אללרוואח לגמיע בשארי אנכאן רגול ואחיד יכטא ועלא גמיע גומעה תצכוט: 23. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 24. דבר - כאלים אלא גמיע גומעה קאיילא טלאעו מסתדיר למסכן קרח דתן ואבירם: 25. ויקם - וקם מוסה ומיצי אלא דתן ואבירם ומציו ורא כתייאריית ישראל: 26. וידבר - וכלם אלא גמיע גומעה קאיילא זולו הללאן מן עלא כייאם אללרגל אלצללמין הדולי ולא תנדקו פי גמיע אלדי ליהון לילא תנפינו פי גמיע כסתהון: 27. ויעלו - וטלעו מן עלא מסכן קרח דתן ואבירם מסתדיר ודתן ואבירם כרגו מנתצבין באב כייאמהון ונסוונהון ובנינהון וטפלהון: 28. ויאמר - וקאל מוסה פי האדי תערפו אין אללה בעתני ליאצנע אלא גמיע אפעאייל הדולי אין לם מן באל: 29. אם - אנכאן כמות גמיע אללנאסאן ימותו הדולי וסתפקוד גמיע אללנאסאן יסתפקוד עליהון לם אללה בעתני: 30. ואם - ואנכאן כליקא יכליק אללה ותפתח אללרגל אלא תמהא ותבלע ליהון ואלא גמיע אלדי ליהון וינזלו טייבין קבר ותערפו אין גצבו אללרגל הדולי אלא אללה: 31. ויהי - וכאן פי תכמלו ליכלים אלא גמיע אלכלאם הדולי ונסקית אללרגל אלדי תחתהון: 32. ותפתח - ופתחית אללרגל אלא תמהא ובלעית ליהון ואלא אהל ביותהון ואלא גמיע אללנאסאן אלדי לקרח ואלא גמיע אלכייסיב: 33. וירדו - ונזלו הימא וגמיע אלדי ליהון טייבין קבר וגטית עליהון אללרגל והלכו מן וצט אלגוק: 34. וכל - וגמיע ישראל אלדי מסתדירהון הרבו לצוטון אין קאלו לילא תבלענא אללרגל: 35. ואש - ונאר כרגית מן ענד אללה וחרקית אלא מיתין וכמסין רגול מקרבין אלבכור:

ומחלה. 30. נאצו - הרגיו, וכן בגד, כת"א (ארגיו). פ.

יז

2. זרה - דאריך - כנראה שיבוש, וצ"ל: דארי, כנרסת בגד: דרי, שהוא תרגום של זרה, כתרנום רס"ג: וידרי. 6. המתם - גרסתם להמית, וכן ב: סבבתו ליתמוותו, כת"א (אתון גרסתון דמית עמא דה). ד תרגם מילולית. 10. הרמו - היבולו, כת"א (אתפרשון). בד - אירתפעו - תרגום מילולי. 11. מהרה - וכן ב: ד: צורעא - נרדפים.

רס"ג: לם אסכר. וכולם כת"א (שחרית), וכפירוש רש"י: לא חמורו של אחד מהם נמלתי (תנחומא), אפילו כשהלכתי מסדין למצרים. תרגמו שחרית, לשון ארמי. כך נקראת אנגריה של מלך - שחור. 21. כרגע - כילחדא = בגד: כילחצא. 29. ופקדת - תרגם בשורש ערבי זהה. ב: וסיעור... נסיעור - כאונקלוס (וסערא דכל אנשא יסתער). ד: ומטאליבת גמיע אללנאסאן יתמלכ - כתרנום רס"ג: וטולבו כמטאלבתהם. ג - לאחר שתרגם כמו ד ורס"ג, ומטלבת, הוסף מעל השורה: ומרץ -

אל-מִשֶׁה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
והִמְגִּפָּה נִעְצְרָה:

חמישי טז

וידבר יהוה אל-מִשֶׁה לאמר: ס
דבר אל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח
מֵאֵתָם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב
מֵאֵת כָּל-נִשְׂיֵיהֶם לְבֵית
אֲבֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִטּוֹת אִישׁ
אֶת-שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל-מִטָּהוּ:
וְאֵת שֵׁם אֹהֶרֶן תִּכְתֹּב עַל-
מִטָּה לֹוי כִּי מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ
בֵּית אֲבוֹתָם: וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד
לָכֶם שָׁמָּה: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲבַחֲרֶבּוּ מִטָּהוּ יִפְרַח וְהִשְׁכַּחְתִּי
מֵעָלַי אֶת-תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵם מְלִינִים עֲלֵיכֶם: וידבר
מִשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ
אֵלָיו | כָּל-נִשְׂיֵיהֶם מִטָּה
לְנִשְׂיָא אֶחָד מִטָּה לְנִשְׂיָא אֶחָד
לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִטּוֹת
וּמִטָּה אֹהֶרֶן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם:
כב וַיִּנַּח מִשֶׁה אֶת-הַמִּטּוֹת לִפְנֵי
כג יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדוּת: וַיְהִי
מִמַּחֲרִית וַיָּבֹא מִשֶׁה אֶל-אֹהֶל
הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה-אֹהֶרֶן
לְבֵית לֹוי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ
כד וַיִּגְמַל שְׁקָדִים: וַיֵּצֵא מִשֶׁה
אֶת-כָּל-הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה
אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרָאוּ

וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ:

שישי כה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִשֶׁה הֲשֵׁב
אֶת-מִטָּה אֹהֶרֶן לִפְנֵי הָעֵדוּת
לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לְבְנֵי-מִרְיָ
וְתִכַּל תְּלֹנוֹתָם מֵעָלָיו וְלֹא
כז יִמָּתוּ: וַיַּעַשׂ מִשֶׁה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה:

כז וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מִשֶׁה
לֵאמֹר הֵן גּוֹעֲנוּ אֲבִדְנוּ כָּלֵנוּ
כח אֲבִדְנוּ: כָּל הַקָּרֵב | הַקָּרֵב אֶל-
מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאֵם תָּמְנוּ
לְגֹועַ:

יח א

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אֹהֶרֶן
אַתָּה וּבִנְיָה וּבֵית-אַבְיָה אַתָּה
תִּשָּׂאוּ אֶת-עֹזן הַמִּקְדָּשׁ וְאֹתָהּ
וּבִנְיָה אַתָּה תִּשָּׂאוּ אֶת-עֹזן
כ הַכֹּהֲנִתִּים: וְגַם אֶת-אַחִיָּה מִטָּה
לֹוי שִׁבַּט אַבְיָה הַקָּרֵב אַתָּה
וַיָּלוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁרָתוּהָ וְאֹתָהּ
וּבִנְיָה אַתָּה לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת:
ג וּשְׁמֹרוּ מִשְׁמֶרֶתָּהּ וּמִשְׁמֶרֶת
כָּל-הָאֹהֶל אַךְ אֶל-כָּלִי הַקֹּדֶשׁ
וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא-
ד יָמָתוּ גַם-הֵם גַּם-אַתֶּם: וְנָלוּ
עֲלֵיהֶם וּשְׁמֹרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת
אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֹהֶל
ה וְזָר לֹא-יִקְרַב אֲלֵיכֶם: וּשְׁמֶרְתֶּם
אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת

מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא-יְהִיָּה
ו עוד קֶצֶף עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת-אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מִתְּנָה
נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת
ז אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֹתָהּ וּבִנְיָה אַתָּה
תִּשְׁמְרוּ אֶת-כֹּהֲנֵתְכֶם לְכָל-
דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לְפָרֶכֶת
וְעֲבֹדָתָם עֲבֹדַת מִתְּנָה אֹתָן אֶת-
כ הַכֹּהֲנִתִּים וְהַזֵּר הַקָּרֵב יוֹמָת:

ח וידבר יהוה אל-אֹהֶרֶן וְאֲנִי
הִנֵּה נָתַתִּי לָךְ אֶת-מִשְׁמֶרֶת
תְּרוּמָתִי לְכָל-קֹדֶשִׁי בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתַתִּים לְמִשְׁחָה
ט וּלְבִנְיָה לַחֵק-עוֹלָם: זֶה-יְהִיָּה
לָךְ מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשִׁים מִן-הָאֵשׁ
כָּל-קָרְבָּנִם לְכָל-מִנְחָתָם
וּלְכָל-חֲטָאתָם וּלְכָל-אַשְׁמָם
אֲשֶׁר יִשְׁיִבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים
י לָךְ הוּא וּלְבִנְיָה: בְּקֹדֶשׁ
הַקֹּדֶשִׁים תֹּאכְלוּ כָּל-זָכָר
יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יְהִיָּה-לָךְ:
יא וְזֶה-לָךְ תְּרוּמַת מִתְּנָם לְכָל-
תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתַתִּים
וּלְבִנְיָה וּלְבִנְיָה אַתָּה לַחֵק-
עוֹלָם כָּל-טָהוֹר בְּבֵיתָהּ יֹאכֵל
יב אֹתוֹ: כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל-חֵלֶב
תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר-
יג יִתְּנוּ לַיהוָה לָךְ נְתַתִּים: בְּכֹרֵי

יח

1. ויאמר - וקאל אללה אלא אהרון אנתא ובנינך ובית אבוןך מעך (תספחו) תקבלו אלא דנב מקדס ואנתא ובנינך מעך תספחו אלא דנב כדמתכוון: 2. וגם - ואיצא אלא אכוותך סיביט לוי סיביט אבון קאריב מעך וינגמעו עליך ויכדמוך ואנתא ובנינך מעך קדאם כימית שהאדיה: 3. ושמרו - ויחפצו מחפצתך ומחפצת גמיע כימיה פקט אלא אוואני אלקדוס ואלא אלמדבח לם יקרבו ולם ימותו איצא הימא איצא אנתו: 4. וגלו - וינגמעו עליך ויחפצו אלא מחפצת כימית מיעאר לגמיע כדמית אלכימיה וגאריב לם יקרב אליכון: 5. ושמרתם - ותחפצו אלא מחפצת אלקדוס ואלא מחפצת אלמדבח ולם יכון עאד צכט עלא בנין ישראל: 6. ואני - ואנא הוודא אכרת אלא אכוותכון לויין מן וצט בנין ישראל ליכון בכשיט מעטיין קדאם אללה ליכדמו אלא כדמית כימית מיעאר: 7. ואתה - ואנתא ובנינך מעך תחפצו אלא כדמתכוון לגמיע אמר אלמדבח ולמנגווא ולפדרא ותכדמו כדמית בכשיט אגעל אלא כדמתכוון ואלגאריב אלמקריב יקתל: 8. וידבר - וכלם אללה אלא אהרון ואנא הוודא עטית אילך אלא מחפצת רפעתי לגמיע אקדס בנין ישראל לך עטתהון לל כבדיה ולבנינך לריסים דהר: 9. זה - הארא יכון לך מן כאץ אלאקדאס מן נאר גמיע קרבנהון לגמיע הדתהון ולגמיע דכוותהון ולגמיע אתמהון אלדי ירגעו לי כאץ אקדאס לך הוא ולבנינך: 10. בקדש - פי כאץ אלאקדאס תאכלו גמיע דכאר יאכול אלו קדוס יכון לך: 11. וזה - והארא לך רפעית בכששהון לגמיע תחריכאת בנין ישראל לך עטתהון ולבנינך ולבנתך מעך לריסים דהר גמיע דיכי פי ביתך יאכול אלו: 12. כל - גמיע כאץ זת וגמיע כאץ עסיר ומגל אוולתהון אלדי יגעלו קדאם אללה לך עטתהון: 13. בבורי - סאביק גמיע אלדי פי ארעהון

ורגיע אהרון אלא מוסה אלא באב כימית מיעאר ונמנעית אלצרביה:

16. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 17. דבר - כאלים אלא בנין ישראל וכוד מן ענדהון עצייה עצייה לבית אב מן ענר גמיע שורפתהון לבית אבתהון תנעשר עצייה רגול אלא איסמו תכתוב עלא עצייתו: 18. ואת - ואלא איסים אהרון תכתוב עלא עציית לוי אין עצייה וחדיה לראס בית אבתהון: 19. והנחתם - ותחטהון פי כימית מיעאר קדאם שהאדיה אלדי אנוועיד ליכון תם: 20. והיה - ויכון אלרגול אלדי אסתכיר פי עצייתו ינבות ואהדי מן עליי אלא תצמור בנין ישראל אלדי הימא מצמרין עליכון: 21. וידבר - וכלם מוסה אלא בנין ישראל וגעלון אליה גמיע שורפתהון עצייה לשריף ואחיד עצייה לשריף ואחיד לבית אבתהון תנעשר עצייה ועציית אהרון פי וצט עצייתהון: 22. וינח - וחט מוסה אלא אלעיצי קדאם אללה פי כימית שהאדיה: 23. ויהי - וכאן מן תאני יום ואיגא מוסה אלא כימית שהאדיה והוודא נבתית עציית אהרון לבית לוי (ואכרג נבת) ואפרע פיריע (ואזהר זהר) ועקד לוז: 24. ויצא - ואכרג מוסה אלא גמיע אלעיצי מן קדאם אללה אלא גמיע בנין ישראל ונצרו ואכדו רגול עצייתו: 25. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה ראגיע אלא עציית אהרון קדאם שהאדיה למחפצת לל אייה לבנין מכלפין ותכלוז תצמרהון מן עליי ולם ימותו: 26. ויעש - וציניע מוסה כאלדי ווצא אללה אלו כידא ציניע: 27. ויאמרו - וקאלו בנין ישראל אלא מוסה קאילא הוודא מיתנא הלכנא כלנא הלכנא: 28. כל - גמיע אלביקריב ביקריב אלא מסכן אללה יקתל (אנכאן) הוודא כלצנא לנמות:

כת"א (הא מיננא קטלת חרבא הא מננא בלעת ארעא הא מיננא דמיתו במותנא). 28. תמנו לגוע - סיימנו למות. ב: כימלנא לנתוופי. ד: אנוקפנא לתוופי - נרדפים.

יח

1. תשא - תסלחו, וכן ב, כת"א (תסלחו). ג: תקבלו - תקבלו. 5. קצף - וכן ב, ד: גצב - זעם - נרדפים. 7. מתנח - בכשיט, מילה מורקית. התרגומים האחרים, במילה ערבית. ב: עטייה. ג: מעטייה - נרדפים, וכן בהמשך. הקרב - וכן ב, ד: אלבתקדם - נרדפים. 8. למשחה - לגדולה -

20. יפרח - יצטה, וכן ב, ג: ינבות או תיפריע - שניהם נרדפים לשורש צמח, והאחרון כתרנום רס"ג: תפרע. ד: תזהיר - תפרח. והשכתי - וארניע, ואניה, כפירוש רש"י, וכן בגד. 23. ויצץ ציץ - לאחר שתרגם: ואפרע פרע, כתרנום פרח (ראה לעיל), כתב מעל השורה: ואזהר זהר - והפריח פרחים, כמו בגד. 25. ותכל - וכן ד, ב: ותיכמל - נרדפים. 27. גוענו וגר - מתנו. ג: אתוופינא - נרדפים. ב: הוודה מיננא קתלית אלסיף, הוודה מיננא בלעית אלארץ, הוודה מינניה מתו פיל צרביה - הן סמנו הרגה והחרב, הן סמנו בלעה הארץ, הן סמנו מתו בסנפה,

כָּל־אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יָבִיאוּ
לִיהוֹה לָהּ יִהְיֶה כָּל־טְהוֹר
י' בְּבֵיתָהּ וְאָכְלוּ: כָּל־חֹרֶם
טו בְּיִשְׂרָאֵל לָהּ יִהְיֶה: כָּל־פֶּטֶר
רָחֵם לְכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ
לִיהוֹה בְּאֶדָם וּבְבֶהֱמָה יִהְיֶה־
לָהּ אֵךְ | פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר
הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה
טז הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־
חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּהּ כֶּסֶף
חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
י' עֲשִׂים גֵּרָה הוּא: אֵךְ בְּכוֹר־
שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ־בְכוֹר
עֹז לֹא תִּפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־
דָּמָם תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־
חִלְבָם תִּקְטֹרֵט אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ
י"ח לִיהוֹה: וּבִשְׂרָם יִהְיֶה־לָהּ כַּחֲזֶה
הַתְּנוּפָה וּכְשׂוֹק הַיָּמִין לָהּ
יט וְיִהְיֶה: כָּל | תְּרוֹמַת הַקֹּדֶשִׁים
אֲשֶׁר יָרִימוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִיהוֹה
נָתַתִּי לָהּ וּלְבִנֶיהָ וּלְבִנְתֶיהָ אֶת־
לֶחֶק־עוֹלָם בְּרִית מִלַּח עוֹלָם
הוּא לִפְנֵי יְהוֹה לָהּ וּלְזֶרְעָהּ
כ אֵתֶּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל־אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ לֹא תִנָּחַל וְחֶלֶק לֹא־
יִהְיֶה לָהּ בְּתוֹכָם אֲנִי חֹלֶקֶה
וְנִחַלְתָּהּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וּלְבָנִי לוֹי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־
מַעֲשֵׂי יִשְׂרָאֵל לְנִחַלָה חֶלֶף
עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים אֶת־

שביעי
כא

כב עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וְלֹא־יִקְרְבוּ
עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְשֵׁאת חֹטָא לְמוֹת:
כג וְעֹבֵד הַלוֹי הוּא אֶת־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֹנָם
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ
כד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנָּחְלוּ נִחַלָה: כִּי
אֶת־מַעֲשֵׂי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָרִימוּ לִיהוֹה תְּרוֹמָה נָתַתִּי
לְלוֹיִם לְנִחַלָה עַל־כֵּן אִמְרָתִי
לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
יִנָּחְלוּ נִחַלָה:
כה וַיֹּדְבֶר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
ט וְאֶל־הַלוֹיִם תִּדְבֹּר וְאִמְרָת
אֱלֹהִים כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂי אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנִחַלְתֶּם
וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוֹמַת יְהוֹה
כו מַעֲשֵׂי מִן־הַמַּעֲשֵׂי: וְנִחַשְׁבַּת
לָכֶם תְּרוֹמַתְכֶם כְּדָגָן מִן־הַגֶּרֶן
כח וּכְמִלֵּאָה מִן־הַיֶּקֶב: כֵּן תִּרְיִמוּ
גַם־אֵתָם תְּרוֹמַת יְהוֹה מִכָּל־
מַעֲשֵׂי־יֵדְכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־
תְּרוֹמַת יְהוֹה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן:
כט מִכָּל מִתְנַתִּיכֶם תִּרְיִמוּ אֶת כָּל־
תְּרוֹמַת יְהוֹה מִכָּל־חִלְבּוֹ אֶת־
מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: וְאִמְרָת אֱלֹהִים
בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־חִלְבּוֹ מִמֶּנּוּ

מפטיר
ל

וְנִחַשְׁבַת לְלוֹיִם כְּתִבּוֹאת גֶּרֶן
לא וְכְתִבּוֹאת יֶקֶב: וְאָכְלֹתֶם אֹתוֹ
בְּכָל־מָקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי־
שֹׂכֶר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבֹדַתְכֶם
לב בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלוּי
חֹטָא בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־חִלְבּוֹ
מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֹדְשֵׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תָמוּתוּ:
חֻקַּת
יטא וַיֹּדְבֶר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
ב אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־עָוָה יְהוֹה לֵאמֹר
דְּבַר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ
אֵלֶיהָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה
אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־
ג עָלָה עָלֶיהָ עַל: וְנָתַתָּם אֹתָהּ
אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וּשְׁחַט אֹתָהּ
ד לִפְנָיו: וּלְקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִיזָה אֶל־נֶחֶךְ
פָּנָיו אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע
ה פַּעֲמִים: וּשְׂרָף אֶת־הַפָּרָה
לְעֵינָיו אֶת־עֶרְה וְאֶת־בִּשְׂרָהּ
וְאֶת־דָּמָה עַל־פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף:
ו וּלְקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֲזוֹב
וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תוֹךְ
ז שְׂרַפַת הַפָּרָה: וּכְבֹּס בְּגָדָיו
הַכֹּהֵן וּרְחֹץ בִּשְׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר
יבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
ח עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׂרָף אֹתָהּ יְכַבֵּס

ורתתכון ותרפעו מינו רפעית אללה עישיר מן אלעישיר: 27. ונחשב - וינחסיב ליכון רפעיתכון כי מגאל מן אלבידאר וכיל עסיר מן אלמעסרא: 28. כן - כידא תרפעו איצא אנתו רפעית אללה מן גמיע עשורתכון אלדי תאכדו מן ענד בנין ישראל ותעטו מינו אלא רפעית אללה לאהרון אלכאדים: 29. מכל - מן גמיע עטאיתכון תרפעו אלא גמיע רפעית אללה מן גמיע כאצו אלא מקדסו מינו: 30. ואמרת - ותקול ליהון פי רפעכון אלא כאצו מינו וינחסיב ללוין כי מגל אלבידאר וכיל עסיר מן אלמעצרה: 31. ואכלתם - ותכלו אלו פי גמיע מכאן אנתו ואהל ביותכון אין איגרא הוא ליכון עוון כדמתכון פי כימית מיעאד: 32. ולא - ולם תקבלו עליה כטא פי רפעכון אלא כאצו מינו ואלא אקדס בנין ישראל לם תבדלו ולם תמותו:

יט

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא: חקת
2. זאת - האדי רסמית אלשריעא אלדי וצא אללה קאיילא כאלים אלא בנין ישראל ויאכדו אליך בקרה חמרה כאמליה אלדי ליס פיהא עיב אלדי לם טיליע עליהא ניר: 3. ונתתם - ותעטו ליהא אלא אלעזר אלכאדים ויכריג ליהא אלא מן ברא לימחאט וידבח ליהא קדאמו: 4. ולקח - ויאכוד אלעזר אלכאדים מן דמה סבע מראת: 5. ושרף - ויחריק אלא אלברקה > לחצרתו אלא גילדא ואלא לחמהא ואלא דמה עלא זיבלא יחריק: 6. ולקח - ויאכוד אלכאדים עוד ארז ובקית זעתר ודודית צבאג אלקרמיו וירמי אלא וצט חריקית אלברקה: 7. וכבס - ויכציל אתיאבו אלכאדים ויכציל לחמו פיל מא ובעד יגי אלא אלמחאט ויתנגס אלכאדים חיתא אלעישא: 8. והשרף -

אלדי יגיבו קדאם אללה לך יכון גמיע דיכי פי ביתך יאכלו: 14. כל - גמיע תלף פי ישראל לך יכון: 15. כל - גמיע פתח רחם לגמיע בשארי אלדי יקרבו קדאם אללה פיל אנסאן ופיל בהימיה יכון לך פקט פדי תפדי אלא בכיר אלאנסאן ואלא בכיר בהימיה נגסיה תפדי: 16. ופדיו - ופדיו מן איבין שהר תפדי פי תמנו פיצה כמס וזנאת פי וזנית אלקדוס עשרין דאניק הוא: 17. אך - פקט ביכיר תור או ביכיר כרוף או ביכיר מאעיו לם תפדי קדוס הימא אלא דמהון תריש עלא אלמדבח ואלא שחמהון תבכיר קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 18. ובשרם - ולחמהון יכון לך כי זור תחריכא וכי סאק אלימין לך יכון: 19. כל - גמיע רפעת אלאקדאס אלדי ירפעו בנין ישראל קדאם אללה עטית לך ולבניך ולבנתך מעך לריסים דהר אחד מיליח דהר היא קדאם אללה לך ולנסלך מעך: 20. ויאמר - וקאל אללה אלא אהרון פי ארצהון לם תוורת וקיסים לם יכון לך פי מבינהון אנא קסמך ווורתך פי וצט בנין ישראל: 21. ולבני - ולבנין לוי הוודא עטית גמיע עישיר פי ישראל לל ורתיה עוואץ כדמתהון אלדי הימא כדמין אלא כדמית כימית מיעאד: 22. ולא - ולם יקרבו עאד בנין ישראל אלא כימית מיעאד ליקבל כטא לימות: 23. ועבד - ויכדום לוי הוא אלא כדמית כימית מיעאד והימא יקבלו דנהון רסמית דהר לאגילכון ופי וצט בנין ישראל לם יוורתו ורתיה: 24. כי - אין אלא עישיר בנין ישראל אלדי ירפעו קדאם אללה רפעה עטית ללוין ללורתיה עלא דאליך קילית ליהון פי וצט בנין ישראל לם יוורתו ורתיה: 25. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 26. ואל - ואילא לויין תכלים ותקול אליהון אין תאכדו מן ענד בנין ישראל אלא אלעישיר אלדי עטית ליכון מן ענדהון פי

וכעסים, וכן ב. גר: כמר - יין.

יט

6. ואזוב - ואנודת אזוב. כגד - אזוב, וכן בפסוק 18. 7. וכבס - ויכציל = ד: ויכסיל = ב: וינסיל - הצורה הנכונה בערבית.

וכן בגד, כפירוש רש"י: לנדולה. 16. גרה - דאניק: מטבע קדומה מימי הביניים הראשונים, וכן בד. ג: דאניק או מיצרייה, שני שמות מטבעות, אחד ישן ואחד חדש. מצרייה היא הבארה/פארה בשימוש תושבי סוריה. ראה: מחיט אלמחית, עמ' 863; ברתלמי 1936, עמ' 790. 27. וכמלאה -

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005